

SOSYAL DEVLET VE ADALET İLKESİ (5)

(...dünden devam)

"Tâ ki oele geçen mallar, yalnız sizden zenginler arasında dolaşan bir şey olmasın" hükmüyle Kur'ân, gelirin hep belli ellerde toplanmasını engelliyor, onu geniş halk tabakasına yayarak sosyal adâletin temelini atmış oluyor. Bu âyet, devlet başkanına, servetin yaygınlaşması, fukaranın da refaha kavuşturulması için meşrû tedbirler alma yetkisini vermektedir. Devlet Başkanı gerektiğinde, bazı gelirleri sırf fakirlere tahsis edebilir. Hz. Ömer'in şöyle dediği rivayet edilir: "Eğer şu işimden yani halifeliğimden geride bıraktığım yıllar önümde olsaydı, zenginlerin fazla mallarını alır, muhâcirlerin fakirlerine paylaştırırdım" (et-Tefsîru'l-hadîs: 8/215 (İbnu'l-Cevzî, Târîhu Ömer ibn el-Hattâb'dan).).

Hz. Ömer'in bu sözü, devletin gerektiğinde fakirlerin ihtiyaçlarını gidermek üzere zenginlere vergi koyabileceğini de gösterir. Asıl îmâna dayalı sosyal adâleti İslâm dini getirmiştir. Ama Müslümanlar, onun getirdiklerinden işlerine geleni uygulamışlar, işlerine gelmeyenı bırakmışlardır. Oysa Cenâbı Allah: *"Ey inananlar, Allah'a itâat edin, Elçiye ve içinizden buyruk sâhibine itâat edin. Herhangi bir konuda ayrılığa düşerseniz, eğer gerçekten Allah'a ve âhiret gününe inanıyorsanız onu Allah'a ve Elçiye götürün. Bu daha hayırlı ve sonucu daha güzeldir"* (Nisâ Sûresi: 59) .

"Kim Elçiye itâat ederse Allah'a itâat etmiş olur. Kim de dönerse, biz seni onların üzerine bekçi göndermedik"

(Nisâ Sûresi: 80)

âyetlerinde Elçisine itâati emretmekte, Elçiye itâatin, Allah'a itâat olduğunu bildirmektedir. Çünkü o, Allah'ın vahiy ve ilhâmına dayanarak bir şeyi emir ve nehyeder (yasaklar).

(devamı yarın..)